

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тирінової Лілії Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України „Про державну службу“, підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII зі змінами

м. Київ
24 квітня 2018 року
№ 143-2(І)/2018

Справа № 3-184/2018(1718/18)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тирінової Лілії Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) зі змінами, підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Тирінова Л.М. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, 6, 8, 9, 19, 21, 22, 23, 24, 46, 58, 64 Конституції України (конституційність) статтю 90, підпункт 2 пункту 1 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами (далі – Закон № 889), підпункт 3 пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII зі змінами (далі – Закон № 76).

Згідно зі статтею 90 Закону № 889 пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“.

За підпунктом 3 пункту 11 розділу I Закону № 76 текст статті 37¹ Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII (далі – Закон № 3723) було викладено в такій редакції: „Умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України“.

Тирінова Л.М. оскаржила до суду рішення управління Пенсійного фонду України в місті Івано-Франківську про відмову в перерахунку їй пенсії у зв'язку з підвищенням заробітної плати працюючим державним службовцям на підставі Закону № 3723. Івано-Франківський міський суд Івано-Франківської області 14 серпня 2017 року задовольнив позовні вимоги Тирінової Л.М., а Львівський апеляційний адміністративний суд постановою від 24 жовтня 2017 року скасував рішення суду першої інстанції та відмовив

їй у задоволенні адміністративного позову. Ухвалою Вищого адміністративного суду України від 16 листопада 2017 року відмовлено у відкритті касаційного провадження у справі Тирінової Л.М. Вищий адміністративний суд України, посилаючись на статтю 90 Закону № 889, зазначив, що Закон України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ не передбачає такої підстави для перерахунку пенсії, як підвищення заробітної плати працюючих державних службовців, а положення Закону № 3723, якими було врегульовано питання перерахунку пенсій, втратили чинність. Тирінова Л.М. зверталась також до Верховного Суду з заявою про перегляд ухвали Вищого адміністративного суду України. Ухвалою від 22 січня 2018 року Верховний Суд відмовив у відкритті провадження у зв’язку з тим, що „нова редакція Кодексу адміністративного судочинства України не передбачає процесуального права на звернення із заявою про перегляд судових рішень після їх касаційного перегляду“.

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення Закону № 889, Закону № 76 не відповідають Конституції України, оскільки звужують зміст і обсяг його прав і свобод.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо: вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у

якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

Із аналізу судових рішень, копії яких долучено до конституційної скарги, вбачається, що Тирінова Л.М. вичерпала всі національні засоби юридичного захисту, про що свідчить наявність ухвали Вищого адміністративного суду України в її справі.

Вказана ухвала Вищого адміністративного суду України набрала законної сили 16 листопада 2017 року. Конституційна скарга Тирінової Л.М., підписана нею 2 квітня 2018 року, надійшла до Конституційного Суду України 5 квітня 2018 року, тобто з порушенням строку подання конституційної скарги, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Клопотання суб'єкта права на конституційну скаргу про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги на підставі частини третьої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ є необґрунтованим з огляду на таке.

Автор клопотання зазначає, що ухвалу Вищого адміністративного суду України від 16 листопада 2017 року він отримав 3 січня 2018 року. Тримісячний строк для подання конституційної скарги сплинув 16 лютого 2018 року, тобто через 44 дні з моменту вручення вказаної ухвали. Отже, несвоєчасне подання конституційної скарги суб'єктом права на конституційну скаргу не пов'язане з відсутністю повного тексту остаточного судового рішення.

Згідно зі статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються, зокрема, конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність

Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що неконституційність статті 90 Закону № 889 автор клопотання обґрунтовує зміною правового регулювання пенсійного забезпечення державних службовців, що призвела до скасування права на перерахунок призначених пенсій у разі підвищення заробітної плати працюючих державних службовців. Проте стаття 90 Закону № 889, згідно з якою пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“, має відсильний характер і не регулює правовідносин щодо перерахунку призначених пенсій.

У конституційній скарзі Тирінової Л.М. також не зазначено, на відповідність яким положенням статей 1, 3, 6, 8, 9, 19, 21, 22, 23, 24, 46, 58, 64 Конституції України необхідно перевірити оспорювані положення Закону № 889, Закону № 76.

Крім того, пункт 1 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 не містить підпункту 2, про неконституційність якого стверджує автор клопотання.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пунктів 5, 6 частини другої статті 55, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів України (їх окремих положень) за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (пункт 9 статті 7); Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) чинних актів (їх окремих положень) (частина перша статті 8).

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує про неконституційність підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону № 76, яким було внесено зміни до статті 37¹ Закону № 3723. Однак у зв'язку з набранням чинності Законом № 889 1 травня 2016 року втратила чинність, зокрема, стаття 37¹ Закону № 3723.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 8, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тирінової Лілії Михайлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами, підпункту 3 пункту 11 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII зі змінами на підставі пунктів 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Мельник М.І.

Сас С.В.

Шевчук С.В.